

ΝΕΟ ΦΩΣ

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ – ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΔΟΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΪΡΟΥ

ΕΤΟΣ 22^ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 768

Δευτέρα 22 Μαρτίου 2021

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

1821

2021

200

1821 – 2021: 200 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Διακόσια χρόνια πέρασαν από την ημέρα που μια χούφτα Ελλήνων τόλμησε το ακατόρθωτο, να ξεσηκωθεί απέναντι στην Οθωμανική Αυτοκρατορία και να πολεμήσει με σθένος για την Ελευθερία, την Πατρίδα, τη Θρησκεία, την Ελληνική Γλώσσα. Διακόσια χρόνια πέρασαν και το Ελληνικό Κράτος έχει προ πολλού θεμελιωθεί, έχει ενταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση και βρίσκεται σε συνεχή τροχιά ανάπτυξης. Ο σημερινός εχθρός δεν είναι η Οθωμανική Αυτοκρατορία, αλλά η αλλοτρίωση, η λησμονία της εθνικής ταυτότητας και ο ιδεολογικός οδοστρωτήρας που αυτόματα κατατάσσει στην κατηγορία του φολκλόρ και της γραφικότητας όποια κοινωνική ομάδα διεκδικεί την διατήρηση των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της. Τα 200 χρόνια από την Επανάσταση του 1821 βρίσκουν την Ελλάδα όπως και όλη την υφήλιο σε μια κρίσιμη καμπή. Η πανδημία του κορονοϊού άλλαξε σε παγκόσμιο επίπεδο το ρου της ιστορίας. Οι υφιστάμενες δομές της κοινωνίας, της οικονομίας, του εμπορίου, της εργασίας, των διαπροσωπικών σχέσεων έχουν αποσυντεθεί και τα κομμάτια τους θα δημιουργήσουν ένα νέο παζλ σχέσεων. Στη νέα εποχή που ανατέλλει, είτε πρόκειται για την εξέλιξη της παγκοσμιοπόίησης κατά την οποία η παγκόσμια διαδικασία ομογενοποίησης τιμών, προϊόντων, απολαβών, τόκων και κερδών θα υπόκειται σε νέους κανόνες είτε για την αποκρύμνιση αυτής και την αντικατάστασή της με ένα νέο μοντέλο κοινωνικών και οικονομικών σχέσεων, η τεχνολογία θα πάιζει καταλυτικό ρόλο. Η βιομηχανία με τα σπουδαία επιτεύγματα της δίνει τη σκυτάλη στην τεχνολογία η οποία όπως όλα δείχνουν θα μας ανοίξει προοπτικές που μέχρι πριν λίγα χρόνια παρέπεμπαν σε σενάριο επιστημονικής φαντασίας. Σε αυτό το κομβικό σημείο η Ελληνική Κοινότητα Καΐρου και οι Αιγυπτιώτες καλούνται να βρουν πάλι το βηματισμό τους στη χώρα του Νείλου και να διασώσουν την ιστορία τους. Το «Νέο Φως» και το «αδελφάκι» του, η ekkairo.org, η επίσημη εφημερίδα και η ιστοσελίδα της Ε.Κ.Κ. αντίστοιχα, δημιούργησαν την ειδική έκδοση που κρατάτε

στα χέρια σας ή διαβάζετε στην οθόνη του κινητού σας. Πρόκειται για ιστορική αναδρομή με μοναδικά ντοκουμέντα και μαρτυρίες στο πως γιόρταζαν διαχρονικά οι Αιγυπτιώτες την 25^η Μαρτίου όχι μόνο κατά την ένδοξη εποχή αλλά και στις δεκαετίες κατά τις οποίες μειωνόταν δραματικά ο πληθυσμός των Ελλήνων στην Αίγυπτο. Ταυτόχρονα διακεκριμένοι αρθρογράφοι δίνουν το σήγμα για τις σύγχρονες προκλήσεις που καλούνται να αντιμετωπίσουν όχι μόνο οι Αιγυπτιώτες αλλά και σύστασης ο Ελληνισμός. Ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και Πάστος Αφρικής κ.κ. Θεόδωρος Β', ο θεματοφύλακας του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας στη χώρα του Νείλου, στο άρθρο του επισημαίνει ότι η βαριά κληρονομιά, που φέρουμε οι Έλληνες στους ώμους μας από τους πρωτεργάτες του 1821, δεν πρέπει να μας επιτρέψει να επαναπαύμαστε. «Ας μην είμαστε, λοιπόν, μόνο υπερήφανοι για τους προγόνους μας, αλλά ας κάνουμε κάτι, για να νιώσουν και τα δικά μας παιδιά υπερήφανα για εμάς», λέει χαρακτηριστικά. Ο Αιγυπτιώτης Πρέσβης της Ελλάδας στο Κάιρο Νικόλαος Γαριλίδης, αναφέρεται στα κεκτημένα της χώρας μας μετά το 1821 αλλά και στις αρχές των πρωτεργατών της Επανάστασης με τις οποίες οι Έλληνες δημιούργησαν της κοινότητές τους στην Αίγυπτο. Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου Χρήστος Καβαλής επισημαίνει ότι 200 χρόνια μετά την Επανάσταση η ελληνική ομογένεια έχει διπλό χρέος: «Πρώτο είναι να φροντίσουμε στα τον οίκου μας να επικρατεί η ομόνοια και η ενότητα και δεύτερο να σταθούμε πιο κοντά στην χώρα μας και ας μην μας δίνεται εύκολα αυτή η ευκαιρία από το Εθνικό κέντρο εμείς οφείλουμε να την απαιτήσουμε και να την επιβάλλουμε». Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Αιγυπτιωτών Ελλήνων Κώστας Μιχαηλίδης, διηγείται ιστορίες από τις εορταστικές εκδηλώσεις στην Αλεξάνδρεια. Η Σούλα Θεοχάρη, Πρόεδρος Ελληνικής Κοινότητας Πορτ Σαΐντ ανασύρει μνήμες και φωτογραφίες από τις ένδοξους εορτασμούς και εξομολογείται ότι ακόμη και σήμερα οι λιγοστοί Έλληνες καταβέτουν στεφάνι

στο μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη. Ο Μιχάλης Μπίσκος Πρόεδρος του Συλλόγου Ελλήνων Καΐρου, παρουσιάζει άγνωστες προσωπικές του φωτογραφίες που μαθητικά του χρόνια στο Ασσιούτ και αποκαλύπτει ότι το αίσθημα της μικρής Ελλάδας στην Ανώ Αίγυπτο, ήταν έντονο παρά το ότι είχε αρχίσει να φθίνει η εκεί παροικία. Η Καΐρινη δημοσιογράφος Μαρία Αδαμαντίδου αποκωδικοποιεί τα μυστικά ενός ιστορικού πρωτοσέλιδου της εφημερίδας «ΦΩΣ» από το 1935. Ο Νίκος Νικηταρίδης, ερευνητής της ιστορίας των Αιγυπτιωτών, φέρνει στο φως άγνωστα ντοκουμέντα από τους εορτασμούς που έγιναν το 1921 για τα 100 χρόνια από την Επανάσταση. Ο Δημήτρης Σκουφαρίδης, Γραμματεας της Επιτροπής Οικονομικών και Μελλοντικού Σχεδιασμού της Ε.Κ.Κ περιγράφει τα πρωτωπικά του βιώματα από τις σχολικές εορτές για την εθνική επέτειο και γράφει για το πώς αποτυπώθηκε στο δημοτικό τραγούδι η εθνική παλιγγενεσία. Ο Νικόλαος Θεοχάρης τέως βαθμοφόρος Περιφερείας Προσκόπων Καΐρου, μας ταξιδεύει στο παρελθόν στις Ελληνικές γειτονίες στη Διώρυγα του Σουέζ, στην Ισμαήλια, στο Πορτ Σάιδ, στο Πορτ Φουάτ. Περιγράφει τις προετοιμασίες μικρών και μεγάλων για τις αγορές τους στα Ελληνικά καταστήματα. Ο Αμπετειανός Κώστας Ζαννής, γράφει – μεταξύ άλλων για τις γυμναστικές επιδείξεις στο Ελληνικό Στάδιο της Σούμπρας και περιγράφει τις αναμνήσεις του από την 25η Μαρτίου στην Αίγυπτο κάνοντας λόγο για μια ένδοξη σχεδόν μυθική περίοδο. Τέλος στην ειδική έκδοση μπορείτε να δείτε ιστορικές φωτογραφίες από τον εορτασμό της 25ης Μαρτίου στο Κάιρο με πρωταγωνιστές τον Μακαριστό Πατριάρχη Παρθένιο, τον νυν Μητροπολίτη Μέμφιδος και Πατριαρχικό Επίτροπο Καΐρου κ. Νικόδημο, τον Πρόεδρο και τους Κοινοτικούς Επιτρόπους αλλά και την Μ. Ευεργέτιδα της Ε.Κ.Κ κ. Αικατερίνη Μπελεφάντη - Σοφιανό.

Με 200 ευχές για Καλή Ανάγνωση, Κάτια Τσιμπλάκη, Αρχισυντάκτρια εφημ. «Νέο Φως».

**Ελληνική Κοινότητα Καΐρου – Μνημόσυνο
Ευεργετών**

Την Κυριακή 28 Μαρτίου 2021 (Β' Κυριακή των Νηστειών), στον Ιερό Κοινοτικό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, θα τελεστεί το ετήσιο Μνημόσυνο των Μεγάλων Ευεργετών, Ευεργετών, Μεγάλων Δωρητών, Δωρητών, Συνδρομητών καθώς και Κοινοτικών Επιτρόπων της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου και των συγχωνευθεισών Κοινοτήτων, όπως ορίζεται το καταστατικό της. Λόγω της πανδημίας του κορονοϊου, η παρουσία είναι προαιρετική.

Εκ της Δ.Ε.
**Φιλόπτωχος Αδελφότητα Ελληνίδων
Κυριών Καΐρου – Μνημόσυνο Ευεργετών**

Την Κυριακή 28 Μαρτίου 2021 (Β' Κυριακή των Νηστειών), στον Ιερό Κοινοτικό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, θα τελεστεί το ετήσιο Μνημόσυνο των Μεγάλων Ευεργετών, Ευεργετών, Μεγάλων Δωρητών, Δωρητών και Συνδρομητών της Φιλοπτώχου Αδελφότητος Ελληνίδων Κυριών Καΐρου, μαζί με την Ελληνική Κοινότητα Καΐρου, όπως ορίζεται το καταστατικό της.

Εκ του Δ.Σ.
**Χιακή Αδελφότητα Καΐρου ο «Ομηρος»
Προσφορά**

Ο κ. και η κα Βασιλείου Ζουέ προσέφεραν το ποσό των 1.000 Λ.Αιγ. υπέρ των αναγκών της Χιακής Αδελφότητος εις μνήμην προσφιλούς πατρός τους Νικολάου Πολίτη.

Εκ του Δ.Σ.
**Φιλόπτωχος Αδελφότητα Ελληνίδων
Κυριών Καΐρου – Προσφορές**

Ανώνυμη Κυρία προσέφερε στην Φιλόπτωχο Αδελφότητα Ελληνίδων Κυριών Καΐρου το ποσό των 5.000 Λ.Αιγ. (πέντε χιλιάδων) εις μνήμην προσφιλών γονέων της.
Ο κ. και η κα Βασιλείου Ζουέ προσέφεραν το ποσό των 1.000 Λ.Αιγ. υπέρ των αναγκών της Φιλοπτώχου εις μνήμην προσφιλούς πατρός τους Νικολάου Πολίτη.
Η κα Σούλα Παπαδόπουλου προσέφερε το ποσό των 200 Λ.Αιγ. υπέρ των αναγκών της Φιλοπτώχου εις μνήμην Ανδρέα Μενικίδη.
Εκ του Δ.Σ.

**Φιλανθρωπικό Σωματείο Ελληνίδων
Κυριών Ηλιουπόλεως «Μαρία η Αιγυπτίων»
Προσφορές**

Ανώνυμη Κυρία προσέφερε υπέρ του Φιλανθρωπικού Σωματείου Ελληνίδων Κυριών Ηλιουπόλεως «Μαρία η Αιγυπτίων» το ποσό των 5.000 Λ.Αιγ. (πέντε χιλιάδων) εις μνήμην προσφιλών γονέων της.
Ο κ. και η κα Βασιλείου Ζουέ προσέφεραν το ποσό των 1.000 Λ.Αιγ. υπέρ των αναγκών του σωματείου εις μνήμην προσφιλούς πατρός τους Νικολάου Πολίτη.

Εκ του Δ.Σ.
ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΚΑΪΡΟΥ

Ελληνική Κοινότητα Καΐρου	259.13.945 259.33.372 258.84.652 (φωξ)
Ελληνικό Νοσοκομείο Ε.Κ.Κ.	248.22.177 248.22.186 248.22.259 268.36.516 (φωξ)
Μεταφραστικό Ε.Κ.Κ.	27730065 25741399
Πατριαρχική Επιτροπεία	Kiv.: 01004409747 Mail.: translation@ekkairo.org
Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου	2510.35.16 2510.67.77 (φωξ)
Μετόχι Ιεράς Μονής Σινά	27.41.2002
Ελληνική Πρεσβεία	48.28.513
Κυπριακή Πρεσβεία	279.55.915 279.50.443 279.51.074 279.63.903 (φωξ)
Ελληνικό Προξενείο	2737012/13/14 Προεγκιάτικη Τιμή: Τηλ.: 02 27377021
	25791429 257.53.833 257.41.140 257.41.085 257.53.962 (φωξ)

**ΕΤΟΣ 22^ο
ΝΕΟ ΦΩΣ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 768**
**ΕΚΔΟΤΗΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΘΕΟΔ. ΚΑΒΑΛΗΣ
Προϊσταμένη Εφορείας Νέου Φωτός
ΒΙΛΛΥ ΠΟΛΙΤΗ-ΖΟΥΕ**
**Αρχισυντάκτρια
ΚΑΤΙΑ ΤΣΙΜΠΛΑΚΗ**
**Καλλιτεχνικός Διευθυντής
& Επιμέλεια Εκτύπωσης
Dr. ΑΤΕΦ ΝΑΧΛΑ**

ΕΔΡΑ-ΓΡΑΦΕΙΑ
17, Σουλειμάν Ελ Χάλαμπη, Κάιρο
website: ekkairo.org
e-mail: neofos@ekkairo.org

Το "ΝΕΟ ΦΩΣ" διατίθεται ΔΩΡΕΑΝ από τα γραφεία της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου καθώς και από όλα τα Ελληνικά Σωματεία.

Ευλογία και ευχές του Πατριάρχη Θεόδωρου προς την Ε.Κ.Κ και την παροικία

Σ τον Κοινοτικό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης τέλεσε τη Θεία Λειτουργία ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρος Β'. Ολοι ήταν εκεί για να τιμήσουν τον Προκαθήμενο του Δευτέρου Πατριαρχείου και να πάρουν την εὐλογία τους, ανάμεσά τους και ο Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου κ. Χρήστος Καβαλής και εκπρόσωποι των παροικιακών σωματείων. Ο Πατριάρχης Θεόδωρος πλαισιούμενος από τον Μητροπολίτη Μέμφιδος και Πατριαρχικό Επίτροπο Καΐρου κ. Νικόδημο έτελε στη Θεία Λειτουργία. «Πρόεδρέ μου, παιδιά μου, χαίρομαι που ήρθα για δύο ημέρες από την Αλεξανδρεία και η καρδιά μου σας πεύθυνε σήμερα Κυριακή της Απόκρεω, σήμερα που ο φιλανθρωπία... Και αυτό το έργο που κάνετε εσείς παιδιά μου σαν Κοινότητα και εμείς ταπεινά σαν Πατριαρχείο σε ολόκληρη την Αφρική. Μέσα από την καρδιά μου σας εύχομαι Καλή Σαρακοστή. Από τη Δευτέρα ξεκινά η λευκή εβδομάδα της Τυρινής για να υποδεχθούμε την Μεγάλη Σαρακοστή με τους Χαιρετισμούς και το Αγιό Πάσχα. Θα ήθελα να σας ευλογήσω, να σας ευχαριστήσω για την αγάπη

σας στον αγώνα μας μιας και τη Πρεσβεία και το Προξενείο, και οι Κοινότητές μας προσπαθούμε να διατηρήσουμε το Φως της Ορθοδοξίας, το Φως του Ελληνισμού», είπε ο Πατριάρχης Θεόδωρος ευλογώντας τους πιστούς. Τη Θεία Λειτουργία παρακαλούθησε εκτός από τον Πρόεδρο της Ε.Κ.Κ κ. Χρ. Καβαλή, ο Αντιπρόεδρος κ. Μιχάλης Γκρουντούτην, η Γενική Γραμματέας κ. Χρυσάνθη Σκουφαρίδην η οποία είναι και Πρόεδρος της Φιλοπτώχου και η Επόπτρια Γραφείων κ. Βίλλυ Πολίτη - Ζουέ. Επίσης, παραβρέθηκε ο Πρόεδρος της Χιακής κ. Λάμπρος Μπενοβίας και η σύζυγός του Θεανώ Γραμματέας της Χιακής, η Αντιπρόεδρος της Φιλοπτώχου κ. Βάσω Γαζή και ο Πρόεδρος της Εν Κυρώ Αδελφότητος Καΐρου κ. Παντελής Χαραλάμπους.

**Θεματικά Ενθυμήματα
από τα Αιγυπτιώτικα Αγαπήματα
(Δημοσίευμα αρ.510)
Από τη συλλογή: Παρακολουθήματα**

Οι ψυχωφελείς διδακτικές παραβολές (Αφιέρωμα στον Αρχιμανδρίτη Πάτσιον Ανδραμερίνον)

Σπουδαία υπόθεση αλήθεια τα λόγια που πάνε πάνω περί τον Χριστός δεν ήταν πλάνης παραμύθια δεν ήταν διάλογος πλαστικής. Ήταν λόγια συγκεκριμένα που μας λυτρώνουν τις ψυχές μεσ' απ' αγάπης δεδομένα που ανυψώνουν εποχής.

**Στρέφοντας το βλέμμα
στο θρυλικό 1821**

(Αφιέρωμα στον Πρέσβιτη της Ελλάδος στο Κάιρο κ. Νικόλαο Γαριλίδη)

Δοξάσμε την ιστορία με χρόνια Ελληνικά κρατώντας όλοι μια πορεία στα εθνικά ιδανικά.

Ζήσαμε σπάνιες περιπτώσεις που απαιτούσαν συνοχή μ' ανεξάλειπτες εντυπώσεις στους αγόνα τη συμμετοχή! Οι εμπράκτως εκφράζοντες ευγνωμοσύνη...

(Αφιέρωμα στην Μ. Ευεργέτιδα, ανθρωπίστρια κ. Αικ. Σφιανού)

Εδώ ζόνεις απλοί τύποι που τους χαίρεται η Θεός γιατί σε κάθε καρδιούχη που δείχνουν τι θα πει λαός.

Ξέρουνε πώς να σε πλησιάζουν στον κόσμο σου τον ψυχικό κι έχουν τρόπους που ενθουσιάζουν όταν σου λενε ευχαριστά.

Πόσοι δουλέψανε σαν «σκλάβοι»;
Οποτε η πραγματικότης στερήθηκε τη λευτερά και τι δεν είδε η ανθρωπότης σε γεγονότα λυπηρά.

Πόσοι λαοί στην ιστορία πέρασαν τη σκληρή σκλαβιά μες στην πνευματική δούλεια στη βία, στην απανθρωπιά.

Εξαπάτοντας αρκετούς με όρθισμας ισχυρισμούς
Ενώ υπάρχουν ντόκουμένα και σχετικά αποδεικτικά κάποιοι δεν δέχονται κουβέντα για θέματα μας σοβαρά.

Και προσπαθούν με σπάνιους τρόπους πέρα από ιστορικές πηγές... και ξεγελώντας τους ανθρώπους ν' αμφιστηθούν το προφανές.

Οι ευεπιρέαστοι

Οσοι στους υπολογισμούς τους κάπου πέφτουν έξω πολύ ίσως δεν φταίει πάντα ο νοος τους για όσα μας φέρνει η ζωή.

Πατριάρχης Θεόδωρος: «Οι λαοί που ξεχνούν την ιστορία τους, δεν έχουν μέλλον»

Αξιότιμες Πρόεδρε της
Ελληνικής Κοινότητος Καΐρου
κύριε **Χρήστο Καβαλά** και
Εκλεκτά Μέλη της Συντακτικής
Ομάδας της εφημερίδας «**ΝΕΟ ΦΩΣ**»
Καΐρου, τέκνα αγαπητά της μηών
Μετριόπτος, χάρις και έλεος και
ειρήνη παρά του Παναγάθου Θεού.
Φέτος συμπληρώνονται διακόσια
χρόνια από την ελληνική
παλιγγενεσία, διακόσια χρόνια από
την ηρωική απόφαση μιας χούντας
Ελλήνων, να αποτινάξουν τον βαρύ
ζυγό της σκλαβιάς, να θυσιάσουν και
να θυσιαστούν οι ίδιοι για του
Χριστού την πίστη την αγία και της
πατρίδος την ελευθερία.
Με μόνο εφόδιο την πίστη στον Θεό,
εκίνησε το γένος των Ελλήνων, οι
απόγονοι του ένδοξου Περικλέους,
με ένα και μόνον σκοπό, να ζήσουν,
ή να πεθάνουν για τη λευτεριά. Και
ο αγώνας, παρότι άνισος, τους δικαίωσε.
Η φτωχή στις υλικές δυνάμεις, μα
πλούσια στη θέληση, Ελλάδα,
έσπιασε τις μολύβδινες αλυσίδες, που
τετρακόσια χρόνια σκούριασαν
απάνω στο φυλακισμένο της κορμί,
την έπινιγαν και την βασάνιζαν. Αυτό,
που η ανθρώπινη λογική θεωρούσε
άπιαστο όνειρο, γίνεται εφικτή
πραγματικότητα. «Μα πώς;», κάποιος
θα αναρωτηθεί; Και θα ακούσει το

γέρο του Μοριά στην Πνύκα να λέει: «Όταν αποφασίσαμε να κάμωμε την Επανάσταση, δεν εσυλλογισθήκαμε ούτε πόσοι είμεθα ούτε πώς δεν έχομε άρματα ούτε ότι οι Τούρκοι εβαστούσαν τα κάστρα και τας πόλεις ούτε κανένας φρόνιμος μας είπε «πού πάτε εδώ να πολεμήσετε με σιταροκάρα βατσέλω», αλλά ως μία βροχή έπεσε εις όλους μας η επιθυμία της ελευθερίας μας, και όλοι, και ο κλήρος μας και οι προεστοί και οι καπεταναίοι και οι πεπαιδευμένοι και οι έμποροι, μικροί και με γάλοι, ο όλοι εσυμφωνήσαμε εις αυτό το σκοπό και εκάμψαμε την Επανάσταση». Αυτός ο πόθος και η αγάπη για τα πονεμένα χώματα μας ήταν, είναι και θα είναι ο κρίκος που πάντοτε θα ενώνει τους Έλληνες μπροστά στην

κάθε απειλή, αφήνοντας κατά μέρος
κάθε έχθρα, κάθε διχόνοια, κάθε

προσωπική φιλοδοξία και αποσκοπώντας στο κοινό καλό. Αυτή η ενότητα γύρω από τα ιερά και όσια της πίστης και της πατρίδας, κράτησε δυνατούς και σταθερούς τους υπόδιυλους Έλληνες τέσσερις αιώνες σκλαβιάς, δίχως να λησμονήσουν την ταυτότητά τους, μήτε και την ελπίδα για την ελευθερία.

Άνδρες, γυναίκες, νέοι, γέροι, πλούσιοι και φτωχοί, διάσημοι και άσημοι, όσους γνωρίζουμε κατ' όνομα και όσων τα ονόματα γνωρίζει μόνον ο Θεός, αναπαύονται τώρα στα χώματα που πότισαν με το αίμα τους, για να ανθίσει το δένδρο της ελευθερίας και ως κλώνους να απλώσει πανταχού την τιμή των πεσόντων. Κάτω από αυτό το ευσκιφύλλο δέντρο, καθόμαστε εμείς και απολαμβάνουμε τους ύπνους αυτών των αγθρώπων,

κάποιοι από τους οποίους δεν πρόλαβαν να δουν ελεύθερη την πατρίδα, αλλά θυσιάστηκαν με τον πόθο, εμείς σήμερα να μπορούμε να ζούμε ελεύθεροι.
Στους ήρωες αυτούς εναποθέτουμε την ευγνωμοσύνη μας και την ευχή, ο Πανάγιαθος Θεός να τους αναπαύει «εν Σκηναίς Δικαίων». Για αυτούς τους αγωνιστές νιώθουμε υπερηφάνεια να καλούμαστε απόγονοι και παιδιά τους. Η βαριά κληρονομιά, όμως, που φέρουμε στους ώμους μας, δεν πρέπει να μας επιτρέψει να επαναπαύόμαστε. Ας μην είμαστε, λοιπόν, μόνο υπερήφανοι για τους προγόνους μας, αλλά ας κάνουμε κάτι, για να γιώσουν και τα δικά μας παιδιά υπερήφανα για εμάς. Ας γίνουμε άξιοι συνεχιστές τους, ενθυμούμενοι πάντοτε, πως οι λαοί που ξεχνούν την ιστορία τους, δεν έχουν μελλον. Αυτός είναι ο καλύτερος φόρος τιμής. Μετά πολλών πατρικών ευχών και ευλογιών

† ΘΕΟΔΩΡΟΣ
Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας
και πάσης Αφρικής
En τη Μεγάλη Πόλει
της Αλεξανδρείας
τη 22η Μαρτίου 2021

«25η Μαρτίου 2021: 200 χρόνια μετά την Επανάσταση του 1821»

Η Εθνική Επέτειος της Ελλάδας, η 25 Μαρτίου, επέτειος της παλιγγενεσίας δεν συμπίπτει τυχαία με την χαρμόσυνη εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου: είχε επιλεγεί από τους Φιλικούς ως ημέρα έναρξης της Επανάστασης του 1821. Η συμπλήρωση, εφέτος, 200 ετών από την Επανάσταση του 1821 θα πρέπει να αποτελέσει αφορμή στοχασμού για όλους τους Έλληνες. Αμεσώς μετά την Ανεξαρτησία

Γράφει ο Νικόλαος Γαριλίδης, Πρέσβυτης της Ελληνικής Δημοκρατίας στο Κάιρο

οργανώθηκε κράτος Εθνικό, βασισμένο στο ευρωπαϊκό νομικό πλαίσιο της εποχής. Οι ευρωπαϊκές αξίες και οργάνωση συνέπιπταν πάντοτε με τις επιθυμίες του ελληνικού λαού – ένας παράλληλος ιδεολογικός προβληματισμός, ο οποίος οδήγησε σε υιοθέτηση Συνταγμάτων, κρατικών δομών, αναγνώριση αυτομικών και συντλογικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, με αποκορύφωμα την ένταξη της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η οργάνωση της εκπαίδευσης, της υγείας, της

κοινωνικής ασφάλισης, αλλά και η ομογενοποίηση της ελληνικής γλώσσας, η ισονομία, η ανεξιθρησκία, δόλα είναι κατακτήσεις της Ελευθερίας, την οποία εξασφάλισε η Επανάσταση του 1821, οι αγώνες και οι θυσίες τόσων επώνυμων και ανώνυμων αγωνιστών. Το στοιχείο της εμφύλιας ἐριδας, διαχρονικά διακριτό στην τρισχιλιετή ιστορία του Έθνους, δυστυχώς δεν έλειψε ποτέ – δεν είχε λείψει άλλωστε ούτε κατά τη διάρκεια του σχεδόν οκτάχρονου επαναστατικού αγώνα. Αξίζει να αναφερθεί το ανωτέρω στοιχείο, ως ο εχθρός εντός των τειχών, τον οποίον πρέπει διαρκώς να έχει στο νου του κάθε Ελληνας και να καταπολεμά συνειδητά.

απομονωμένο από τον περίγυρο,
εν ρίσκονται σε διαρκή
αλληλεξάρτηση, συνεργασία και
διάλογο, επιδιώκοντας αμοιβαία
επωφελείς ταόποις του απαραίτητου

δούναι και λαβείν. Διαρκείς οι ανακατατάξεις στο διεθνές σκηνικό τα τελευταία 200 χρόνια και πολλές οι πολεμικές και οικονομικές περιπέτειες της χώρας μας. Όλοι είμαστε υπερήφανοι για τις ευπρόσωπες και δημιουργικές ελληνικές κοινότητες στο εξωτερικό, την παρουσία τόσων Ελλήνων επιστημόνων σε διεθνή ερευνητικά κέντρα και την συνεισφορά τους σε τομείς, όπως π.χ. η αιτική, αλλά επίσης στις καλές τέχνες και στην μουσική. Οι ελληνικές κοινότητες στην Αίγυπτο, έγραψαν λαμπρή ιστορία, δίνοντας έμφαση στον εκπαιδευτικό τομέα, αλλά και στην κοινωνική αλληλεγγύη, ιδρύνοντας οίκους ευγηρίδες στην Αίγυπτο τον 19^ο αιώνα, προτού ιδρυθούν παρόμοιοι στην Ελλάδα. Στις ελληνικές κοινότητες και στα ελληνικά σχολεία της Αιγύπτου έγιναν δεκτοί Έλληνες στοιαστές των επιτρεπτών

ανεξαρτήτως διαβατηρίου ή δόγματος. Δωδεκανήσιοι Ιταλοί υπήκοοι, Κύπροι, Πόντοι και λοιποί Μικρασιάτες, κάτοχοι βρετανικών, γαλλικών ή οθωμανικών διαβατηρίων αλλά και απόλιδες, ανιθαγενείς, δεν αντιμετώπισαν δυσκολίες στο να αντιμετωπισθούν ως Έλληνες, από τους λοιπούς Έλληνες παροίκους, κοινοτικές, αλλά και εκκλησιαστικές και σχολικές αρχές. Καταγράφονται άλλωστε με τον τρόπο αυτόν και στις αιγυπτιακές στατιστικές μέχρι την δεκαετία του 1950. Η μέρα εν φροσύνης και πανηγυρισμού η 25^η Μαρτίου για τους Αιγυπτιώτες από καταβολής κοινοτήτων. Πολλές οι εορταστικές εκδηλώσεις, σχολικές παρελάσεις, εθνικοί χοροί, διαλέξεις, πριν και μετά την καθιερώμενη δοξολογία επί δεκαετίες. Εφέτος, με γνώση του παρελθόντος, επιγνωση των προκλήσεων παρόντος, αντιμετωπίζουμε με πίστη το μέλλον. Η καθιερώμενη δοξολογία στον Ιερό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης θα γίνει χωρίς μαθητική παρέλαση λόγω της πανδημίας και θα αναφωνήσουμε με ομόνοια, όσοι παρευρεθούμε, με την ίδια ζέστη όπως έκαναν πάντοτε οι Αιγυπτιώτες Έλληνες, «Ζήτω η 25^η Μαρτίου, Ζήτω το Εθνος».

Η μνήμη της ένδοξης εθνικής μας εξέγερσης πρέπει να μας οδηγήσει στην εθνική ομοψυχία

Ο απανταχού Ελληνισμός γιορτάζει κάτω από πρωτόγυνωρες διεθνείς συνθήκες λόγω της πανδημίας την 200η επέτειο της Επανάστασης του 1821. Από τότε και μέχρι σήμερα η μικρή Ελλάδα σταδιακά και σταθερά μετατράπηκε από μια ανύπαρκτη οντότητα, σε κράτος που ελευθέρωσε πολλά εδάφη του, δημιούργησε υποδομές, έγινε μέλος της Ευρωπαϊκής Οικογένειας και ένα σύγχρονο κράτος, παρά τις πολλές

Γράφει ο Χρήστος Καβαλής, Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Καιρού

εξωτερικές αλλά και εσωτερικές προκλήσεις που πέρασε. Υποκλινόμαστε στους ήρωες και τις ηρωίδες που όχι μόνο το 1821 αλλά και σε όλες τις επόμενες φάσεις της ιστορικής πορείας του έθνους μας έδωσαν την μάχη τους, στα πεδία των μαχών, στους ναούς, στην πολιτική, στην διπλωματία, στην μόρφωση στα έργα, για να έχουμε σήμερα την Ελλάδα ανεξάρτητη, περήφανη, δυνατή και κυρίως ένα σύγχρονο δημοκρατικό κράτος δικαιού, που σέβεται τα ανθρώπινα δικαιώματα και το διεθνές δίκαιο.

Δεν θα αναλωθώ όμως στο να γράψω μεγαλόστομα **μηνύματα** για το '21 και ούσους ανέφερα πιο πάνω, όταν σταθώ μόνο στο χρέος μας σήμερα τόσο προς αυτούς όσο και προς τις μελλοντικές γενιές. Θεωρώ λοιπόν πως πρωτεύον χρέος μας είναι να γνωρίζουμε όλοι μας καλά την ιστορία μας και όχι μόνο αυτή που μαθαίνουμε στα σχολεία, αλλά αυτή που οφείλουμε να μάθουμε.

μόνοι μας αφιερώνοντας λίγο χρόνο
και διαβάζοντας – και σήμερα όλοι
περνάμε ωρες στα ηλεκτρονικά μέσα
– όχι μόνο κοινωνικές ειδοσεις αλλά
την ιστορία μας.
Αυτή η γνώση όταν την διαβάσουμε
σωστά δεν θα αποτελέσει κατ'
ανάγκη ένα κίρυγμα μίσους προς την
απέναντι όχθη του Αιγαίου αλλά θα
μας προστατέψει, καθώς η λήθη του
κακού αποτελεί την βάση για την

ε π α ν á λ η ψ ή τ ο υ !
Γνωρίζοντας λοιπόν την ιστορία μας
θα διαπιστώσουμε πως ὅποτε
ενεργήσαμε ενωμένοι καταφέραμε
πολλά, ενώ παράλληλα ποτέ δεν μας
εγκατέλειψε ο διχασμός και η
μισαλλοδοξία, και με αυτά τα δύο
εργαλεία μόνοι μας αμαρφώσαμε τις
επιτυχίες μας. Φερθήκαμε αχάριστοι
πολλές φορές, αγνοήσαμε βασικές
μας αδιανοίας και οδηγηθήκαμε όν

μόνο σε νίκες αλλά και σε ήττες. Η μνήμη της ένδοξης εθνικής μας εξέγερσης πρέπει να μας οδηγήσει στην χρήση του πιο καταλυτικού όπλου εναντίων τόσο των γνωστών ιστορικών επεκτατικών γειτόνων μας, όσο και όποιων άλλων αναμοχλεύουν την ανάπτυξή μας – τον συγχρονο δηλαδή πόλεμο – και που δεν είναι άλλο από την εθνική αναγέννηση.

ομονυμία.
Σε ό,τι πάντως μας αφορά ως Ελληνική διασπορά και ομογένεια, εμείς έχουμε επιπρόσθετα ένα ακόμη χρέος, ένα διπλό θα έλεγα χρέος. Πρώτο είναι να φροντίσουμε στα του οίκου μας να επικρατεί η ομόνοια και η ενότητα και δεύτερο να σταθούμε πιο κοντά στην χώρα μας και ας μην μας δίνεται εύκολα αυτή η ευκαιρία από το Εθνικό κέντρο εμείς οφείλουμε να την απαιτήσουμε

εμας εφιστεις να την ανατιθεμε και να την επιβάλλουμε.
Έχουμε ένα τεράστιο προτέρημα, δεν μας αναλώνει η Ελληνική καθημερινότητα οπότε και βλέπουμε τα πράγματα από άλλη οπτική γωνία, όπως ακριβώς ο **Ελληνισμός** του εξωτερικού είχε καταλυτικό ρόλο το **1821**, έτσι και σήμερα, πρέπει να έχουμε έναν αντίστοιχο ρόλο και οφείλουμε να βρούμε τον τρόπο να το υλοποιήσουμε.

Ζήτω η Ελλάδα, δυνατή και ενωμένη.

Κ. Μιχαηλίδης: Αναμνήσεις από την Εθνική Εορτή της 25ης Μαρτίου στην Αλεξάνδρεια

Ο Ελληνισμός γιορτάζει την συμπλήρωση 200 χρόνων από την έναρξη της **Επανάστασης του 1821** και στο μυαλό μου έρχονται αναμνήσεις από τα παιδικά μου χρόνια στην **Αίγυπτο**. Θυμάμαι ακόμα ποσό έντονα γιορτάζαμε τις **Εθνικές Εορτές** το διάστημα ανάμεσα στο 1955 και το 1970 στην **Αλεξάνδρεια**. Εκείνα τα χρόνια δεν υπήρχε μαθητής που να μπέρδευε τις δύο **Εθνικές Εορτές**. Όλοι γνώριζαν τι

Γράφει
ο Κώστας Μιχαηλίδης,
Πρόεδρος του Συνδέσμου
Αιγυπτιωτών Ελλήνων

γιορτάζουμε την **28η Οκτωβρίου** και τι την **25η Μαρτίου**, δείγμα του εξαίρετου έργου των δασκάλων και των καθηγητών μας. Τα μαθήματά μας εκείνες τις περιόδους προσαρμόζονταν για τις ανάγκες του εορτασμού των επετείων, ενώ οι εκπαιδευτικοί μας με ομιλίες

κι εκθέσεις εξυμνούσαν τον πατριωτισμό μας. Στο δημοτικό παραμονή της γιορτής της **25ης Μαρτίου**, όλα τα παιδάκια είχαν και από ένα ποίημα να απαγγείλουν και το έκαναν με χαρά και περηφάνια, ενώ αξέχαστες έχουν μείνει οι θεατρικές παραστάσεις στην υπέροχη αίθουσα της **Ιούλιας Σαλβάγου** στο **Ελληνικό Τετράγωνο του Σάταπου**. Έναν χώρο που έχει γνωρίσει μεγάλες δόξες από τους σπουδαίους καλλιτέχνες που πέρασαν από εκεί. Εκείνες τις μέρες οι μικροί μαθητές παίρναμε τη θέση τους και μέσω θεατρικών σκετς, εξυμνούσαμε τον αγώνα των προγόνων μας που μας χάρισε την ελευθερία σε ένα γαλανόλευκο φόντο που δημιουργούσαν οι σημαίες μας. Ακολούθουσε ο **Εκκλησιασμός**, συνήθωση στον Ι.Ν. του **Ευαγγελισμού της Θεοτόκου**, με τις σημαίες να έχουν πάντα περίοπτη θέση. Ο ή η σημαιοφόρος κρατούσαν την γαλανόλευκη από τη μια και από την άλλη την αραβική σημαία. Ακόμη

25η Μαρτίου 1956 Αλεξάνδρεια.
Σχολική Εορτή στο νησιαγωγείο
Μυρτά Στεφανοπούλου - Μιχαηλίδηον,
κόρη των αειμνήστων Επίτιμου
Πρόεδρου της ΑΕΕΑ (Ενωσης) Μιχάλη
Στεφανόπουλου.

στις εκκλησίες μας είχαμε και τους προσκόπους και τις οδηγούς, ενώ το

«παρών» έδινε και η φιλαρμονική. Η κορύφωση ερχόταν, όταν έπαιζαν τους εθνικούς ύμνους: Πρώτα τον **Αραβικό** και στη συνέχεια τον **Ελληνικό Εθνικό Ύμνο**. Σε αυτό το σημείο πάντα ανατριχιάζαμε και τα μάτια υγραίναν. Ή φλόγα του πατριωτισμού μάς ξεσήκωνε και μας δημιουργούσε πολλή συγκίνηση. Μετά τις γιορτές και τον εκκλησιασμό οι οικογένειες μαζεύονταν στα σπίτια για φαγητό με πατροπαράδοτες ελληνικές γεύσεις και αναπολούσαν τη **Μητέρα πατρίδα**.

Πάντα οι **Έλληνες** που είναι μακριά από την πατρίδα γιορτάζουν και θα γιορτάζουν με συγκίνηση και νοσταλγία τις εθνικές μας επετείους. Έτσι συνέβαινε και στην **Αίγυπτο**, καθώς με απόλυτο σεβασμό τιμούσαμε μέσα από την καρδιά μας την ιστορία μας. Αυτές οι στιγμές έχουν μείνει χαραγμένες στη μνήμη μας και μας συντροφεύουν ως και σήμερα.

Πορτ Σαΐντ: Στον Άγνωστο Στρατιώτη καταθέτουν στεφάνι οι λιγοστοί Έλληνες που απέμειναν

Αυτές οι μέρες μου θυμίζουν πολλά. Στο Πορτ- Σαΐντ, στη μεγαλύτερη πόλη της Διώρυγας του Σουέζ γεννήθηκα, μεγάλωσα και απεφοίτησα από τα εκπαιδευτήρια της **Ελληνικής Κοινότητας Πορτ-Σαΐντ** τα οποία ήταν μεικτά σχολεία. Είχαμε και Δημοτικό σχολείο στο Πορτ - Φουάτ στην απέναντι όχθη της Διώρυγας, στην Ασιατική ήπειρο όπου βρισκόταν και ο **Ελληνικός**

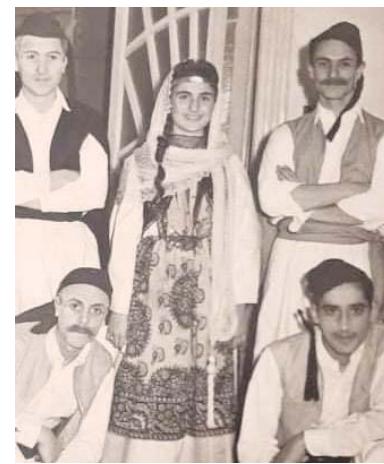
Γράφει
η Σούλα Θεοχάρη
Πρόεδρος Ελληνικής
Κοινότητας Πορτ-Σαΐντ

Ναυτικός Όμιλος.
Στο Πορτ-Σαΐντ είχαμε και δύο Ελληνικά Κέντρα ψυχαγωγίας, την **Ελληνική Στέγη** και τους **Απόστρατους**, και τις ημέρες των εορτών γέμιζαν από Έλληνες. Εκεί κάναμε και τις θεατρικές μας εκδηλώσεις την **25η Μαρτίου** και την **28η Οκτωβρίου**. Μέρες αξέχαστες σε μία μεγαλούπολη με ίδιαίτερη

Φωτογραφικά στιγμότυπα από τους εορτασμούς της 25ης Μαρτίου στο Πορτ Σαΐντ. Διακρίνεται με παραδοσιακή φορεσά η Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας, Σούλα Θεοχάρη.

σημασία γιατί ενώνει την Μεσόγειο θάλασσα με την **Ερυθρά** μέσω της **Διώρυγας του Σουέζ** όπου κατοικούσαν 14.000 Έλληνες περίπου. Σαν τις μέρες αυτές, χρόνια πίσω, προετοιμαζόμασταν για την παρέλαση που γινόταν στην αυλή του σχολείου μας παρουσία επισήμων της παροικίας μας και των γονέων μας που έρχονταν να μας καμαρώσουν. Ο μεγαλοπρεπής Κοινοτικός Ναός μας της **Μεταμόρφωσης του Σωτήρος**, λειτουργούσε τις Κυριακές και όλες τις εορτάσμες ημέρες και γύρω από τον αυλόγυρο του τα παιδιά των σχολείονταν έκαναν (κάποιες χρονιές)

τις παρελάσεις τους κατά τις εθνικές επετείους. Στον αυλόγυρο της εκκλησίας βρίσκεται και το μνημείο του αγώνα στρατιώτη και σε κάθε εθνική εορτή καταθέτουμε στεφάνι μέχρι και σήμερα, αυτοί οι λιγοστοί Έλληνες που μείναμε, εις μνήμην των πεσόντων.

Ο εορτασμός της 25ης Μαρτίου στην Ελληνική Κοινότητα του Ασσιούτ της Άνω Αιγύπτου

Εικόνες από την 25η Μαρτίου στην Ελληνική Κοινότητα του Ασσιούτ. Αριστερά: Στην πρώτη σειρά, το δεύτερο παιδί είναι ο Μ. Μπίσκος. Δεξιά: Στο χορευτικό είναι ο τρίτος από αριστερά.

Στο τέλος της δεκαετίας του 1960 η φθίνουσα Ελληνική παροικία του **Ασσιούτ** που αριθμούσε τότε περί

Γράφει
ο Μιχάλης Μπίσκος,
πρόεδρος του Συλλόγου Ελλήνων
Καΐρου

τις δέκα οικογένειες, διατηρούσε ακόμη Κοινοτικό Δημοτικό Σχολείο

από όπου αποφοίτησα, στο οποίο κάθε χρόνο εορτάζαμε την εθνική μας επέτειο της 25ης Μαρτίου, αρχίζοντας πάντα με την δοξολογία στον Ι.Ν. του Αγ. Σπυρίδωνος, ενώ ακολουθούσε η σχολική μας εκδήλωση στην αίθουσα της Κοινότητας, με απαγγελίες, τραγούδια, εθνικούς χορούς και μονόπρακτα σκέτες. Παρά το γεγονός ότι η γενιά μας από

το 1960 και πέρα, βίωσε σε μεγάλο βαθμό τον επίλογο του Ελληνισμού της Αιγύπτου, με τον επαναπατρισμό και την αθρόα διαρροή της Ελληνικής παροικίας, εντούτοις ο Ελληνισμός της Αιγύπτου διέσωσε και διατήρησε στις καρδιές του, τις μεγάλες στιγμές της παλιγγενεσίας του Ελληνικού μας Έθνους.

ψηλά την Ελλάδα μέσα στην ψυχή μας, τιμώντας πάντα στις εθνικές μας επετείους την ιστορία του Ελληνικού μας Έθνους και γράφοντας προς τούτο ανεξίτηλες σελίδες στην ιστορία μας. Σταθήκαμε πάντα γνήσια παιδιά της Ελλάδας και σε κάθε περίπτωση, η προσφορά μας ήταν, είναι και θα είναι ένα πραγματικό γεγονός.

Αγ. Κωνσταντίνος:
Το πρόγραμμα των Λειτουργιών
της Σαρακοστής

Ο Αρχιμ. Στέφανος Σουλιμιώτης Μέγας Εκκλησιάρχης του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας και εφημέριος του Κοινοτικού Ναού των Αγ. Κωνσταντίνου και Ελένης μας εστείλε το πρόγραμμα των Ακολουθιών της **Μεγάλης Σαρακοστής**. Συγκεκριμένα θα τελείται: Κάθε Δευτέρα 5.30 μ.μ. η ακολουθία του **Μεγάλου Αποδέιπνου**. Κάθε Τετάρτη 8.30 έως 10.45 π.μ. η **Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία**. Κάθε Παρασκευή 11.00 π.μ. η **Ακολουθία των Χαιρετισμών της Παναγίας**. Κάθε Κυριακή 8.45 έως 11.00 π.μ. ο Θρόνος και η **Θεία Λειτουργία**. Μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας της Κυριακής της Τυρινής την **14η Μαρτίου** θα τελεσθεί ο **Κατανυκτικός Επερινός** της Συγγνώμης. Κατά την εορτή του **Ευαγγελισμού της Θεοτόκου**, Πέμπτη 25η Μαρτίου, θα τελεσθεί ο Θρόνος. Αρχιερατική Θεία Λειτουργία και εν συνεχείᾳ την δοξολογία δια την **Εθνική Εορτή του 1821**. Την Κυριακή της **Σταυροπροσκυνήσεως** την 4η Απριλίου, προεξάρχοντος του **Μακαριωτάτου Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρου** ο Θρόνος και η Θεία Λειτουργία θα τελεσθούν στον Πατριαρχικό Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Χαμζάου. Σε περίπτωση μεταβολής του προγράμματος θα γίνεται ενημέρωση κατά το τέλος της Θ. Λειτουργίας της Κυριακής. Εκ της Ιεράς Μονής

I.M Αγ. Γεωργίου: Πρόγραμμα Ακολουθιών Σαρακοστής
Kάθε Σάββατο και Κυριακή: Θεία Λειτουργία στις 9:00 π.μ. Κάθε Δευτέρα, Τετάρτη και Πέμπτη: Μέγα Απόδειπνο στις 12:00 μ.μ. Κάθε Τρίτη: Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία στις 9:00 π.μ. Κάθε Παρασκευή: Χαιρετισμός Υπ

«25η Μαρτίου 1935: Μία εικόνα, 350 λέξεις»

Τη Δευτέρα 25 Μαρτίου του 1935, το καιρινό «Φως» κυκλοφόρησε με ένα εντυπωσιακό ζωγραφικό έργο στην πρώτη σελίδα του. Απεικόνιζε την Αρχαία Ελλάδα σαν ρωμαλέο πολεμιστή καθώς εναποθέτει ένα κλαδί δάφνης σε αναμνηστική πινακίδα της **Επανάστασης**. Ερευνώντας στο **Αρχείο της Κοινότητας** το 2017, βρέθηκα μπροστά σ' αυτό φύλλο που με ζάφνιασε ευχάριστα. Οχι μόνο για το μεγάλο μεγέθος της εικόνας, αλλά γιατί περιλάμβανε καθιερωμένα σύμβολα του ένδοξου μακρινού παρελθόντος και, επιπλέον, ήταν

επιδιωχθείσα υπό του ιδίου κυρίου
Μεταξά αποχώρησίς του εκ της
κυβερνήσεως, εφάνη προς στιγμήν
ότι θα εδημιούργη σοβαρότερον
πλήγμα εις την αντιβενιζελικήν
παράταξιν συνεπεία των εξαιρετικῶν

Γράφει η δημοσιογράφος Μαρία Αδαμαντίδου

ανωμάλων περιστάσεων τας οποίας διερχόμεθα.....» Ωπ, φρένο! Μα βέβαια... Ελλάδα: το 1932 πτώχευση, το 1933 κίνημα και κίνημα ξανά την 1η Μαρτίου 1935 από τη βενιζελική παράταξη για να αποτρέψει την

επιστροφή στη βασιλευόμενη δημοκρατία. Η απέναντι πλευρά θέλει το αντίθετο. Το κίνημα καταστέλλεται στο πι και φι, σε Βενιζέλους φεύγει και εγκαθίσταται για πάντα στο Παρίσι ενώ στην Ελλάδα πρωθυπουργός είναι ο Παναγής Τσαλδάρης, ο Γεώργιος Κονδύλης υπουργός Στρατιωτικών και ο Ιωάννης Μεταξάς υπουργός άνευ χαρτοφύλακίου. Η δίκη των στασιαστών είχε εκείνης στις 18 Μαρτίου, μία εβδομάδα πριν κυκλοφορήσει το εορταστικό «Φως» και η εφημερίδα δείχνει να πανηγυρίζει διπλά: για

την επανάσταση του 1821 και για την επικράτηση της κυβερνητικής παράταξης τον Μάρτιο του 1935. Δεν είναι περίεργο, το «Φως» του Ι. Πολίτη εξέφραζε γενικά συντηρητική θέσεις. Για εμάς σήμερα, ογδόντα έξι χρόνια μετά, οι πολιτικές συνδηλώσεις του ζωγραφικού έργου έχουν χάσει πια την ισχύ της επικαιρότητας, η εικόνα όμως κρατάει τη γοητεία της αν τη δει κανείς απλά, σε πρώτο επίπεδο, σαν τεκμήριο και δείγμα του ρομαντικού πατριωτισμού με τον οποίο βλέπαμε οι Αιγυπτιώτες την ελληνική πατρίδα.

Επετειακά τεύχη της εφημ. «ΦΩΣ» από το Αρχείο της Ε.Κ.Κ.

1921: Η 100ετηρίδα της Ελληνικής Επανάστασης στην Αίγυπτο των Ελλήνων

Διακόσια χρόνια συμπληρώνονται αισίως φέτος (2021) από το ξέσπασμα της **Ελληνικής Επανάστασης** κατά των **Οθωμανών Τούρκων** δυναστών της πατρίδας μας, μία επέτειος που θα εορταστεί με περισσή μεγαλοπρέπεια και δεκάδες σχετικά δρώμενα ανά τη χώρα. Εκατό χρόνια πίσω και συγκεκριμένα το 1921 γιορτάστηκε μεγαλοπρεπώς η 100η ετηρίδα της **Ελληνικής Επανάστασης** τόσο στον κυρίως ελληνικό χώρο, όσο και στους τόπους όπου διαβιούσαν οι Έλληνες του κόσμου.

τους φιλοξενούσε στοριγκά στου κόλπους της. Ας δούμε λοιπόν πω περιγράφεται ο εορτασμός αυτός στη δύο μεγάλες πόλεις της Νειλοχώρας με τη δοξολογία στους Ι.Ν. το Ευαγγελισμού και των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, του πανηγυρικούς από τις διπλωματικές αρχές και τις γαλανόλευκες νηματίζουν θριαμβευτικά στο ηλιόλουστο αιγυπτιακό ουρανό. Η χθεσινή 25η Μαρτίου Ο υπό του Προξένου κ. Λέλη Εκφωνήθεις Λόγος: «Κατά τη συντκή ταύτην πιέσαν σκατοστή

κοσμου. Χαρακτηριστικό του εορτασμού εκείνου είναι ότι έλαβε χώρα μεσούς σης της Μικρασιατικής Εκστρατείας, όταν τα ελληνικά όπλα προέλαυναν ακόμη νικηφόρα στο ασιατικό μέτωπο. Διττή δηλαδή η σημασία του εορτασμού, τόσο για την απελευθέρωση του 1821 όλων των Ελλήνων, όσο και για την απελευθέρωση του 1921 των αλυτρώτων Ελλήνων της Μεγάλης Ιδεατής Πατρίδας των δύο ηπείρων και των πέντε θαλασσών. Και φυσικά οι Αιγαίντιες δεν θα μπορούσαν να μην συμμετάσχουν στους εορτασμούς αυτούς, κατότι κοιμιαζόμενης φίλης χώρας που

οποίας έμελλε να γεννηθεί τη Ελληνική ανεξαρτησίαν, και όμως το Έθνος ακάματον εις τους σκληρούς αγώνας, υπερήφανον χαιρετίζει σήμερον το θαυμαστόν εκείνο έργον υπό την απελευθερωτικόν πυρ των νικόφρων Ελλήνων τηλεβόλων. Ο δαφνοστεφής Ελληνικός Στρατός, αγηφόν τας θυσίας χαρίζει

της Ελληνικής Ασίας και υπό την αρχηγίαν του ενδόξου κληρονόμου των Κωνσταντίνων θέλει συντόμως να πραγματοποιήσει τα θρυλικά τους Εθνικούς όγειρα.

Ευνοούσηνε πάρα.
Εμπινέομενοι εκ των μέχρι τούδε
συντελεσθέντων λαμπρών ημών
κατορθωμάτων και η νωμένο
αδιασπάστως ἀπαντες εν τῇ Ιδέᾳ του
Εθνικού Μεγαλείου, ας ενισχύσωμεν
ως πάντοτε, πανοιστρόπως τον αγώνα,
βέβαιοι περὶ τῆς τελικῆς μας νίκηης
και ταχείας εκπληρώσεως πάντων
των Εθνικών μας πόθων.
Ζήτω το Ελληνικὸν Τέθυος

Ζήτω ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος
Ζήτω ο ένδοξος Ελληνικός Στρατός
Ζήτω το ένδοξον Ελληνικός
Ναυτικόν

Ζήτω η Μεγάλη Ελλάς.
Τα σταλέντα τηλεγραφήματα
Αυτού Μεγαλειότητα Βασιλέα
Κωνσταντίνου, Αθήνας
Κατά την εύσημον ταύτην ημέραν
της Εθνικής Εορτής καθ' όν το
Ελληνικόν Έθνος εξακολουθούν τους
λαμπρούς αγώνας των ενδόξων
προγόνων μας και αγηφούν θυσίας
διεκδικεῖ νικηφόρως τα δίκαια του,
αι χιλιάδες των Ελλήνων της
Αλεξανδρείας ηνωμένοι εν ειναι
μόνων πατμά ετοιμοι δε προς
υποστήριξιν αυτών παρακαλούσιν την
Υμετέραν Μεγαλειότητα όπως
ευδοκήση να δεχθή τα θερμά
συ γχ αρη τήρια μας.
Η Ελληνική παροικία Αλεξανδρείας
και το προσωπικόν των Γενικού
Προξενείου μετ' εμού υπερήφανον
πάντες δί' πρωϊκόν ημών στρατόν
και ένδοξον αυτού Αρχηγόν μετά
τέλεσιν δοξολογίας υποβάλλομεν τας
ευλαβείς ευχάς μας προς τον Σεπτονό^ν
ημών Ανακτά υπέρ ταχείας
εκπληρώσεως εθνικών μας πόθων».
Αυτού Εξοχότατη κ. Μπαλτατζήν,
Υπουργόν Εξωτερικών, Αθήνας

Μετ' επίσημον δοξολογίαν επ' ευκαιρία της Εθνικής Εορτής, η Ελληνική παροικία Αλεξανδρείας και το προσωπικόν του Γενικού Προξενείου ενούνται μετ' εμού όπως παρακαλέσωμεν την Υμετέραν Εξόχοτη, ίνα εναρεστηθή και δεχθή τα θερμά συγχαρητήρια μας μετά των ευχών μας υπέρ λαμπράς πραγματώσεως των εθνικών μας πόθων, τους οποίους τόσον ανδρείως

Η Δοξολογία εν Καιρώ
Κατάμεστος ήτο σήμερον ο ναός των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης ὡπού ετελέσθη η επίσημος δοξολογία επί την εθνικήν ήμων εορτή. Ο Διπλωματικός Πράκτωρ κ. Ξανθόπουλος, ο Διευθύνων το Προξενείον κ. Τσιρακόπουλος, οι κοινοτικοί επίτροποι και πολλοί άλλοι παρίσταντο. Πατριωτικώτατος ο Αγιος Μέμφιδος, ὁστις εχοροστάτει. Το σύνθημα των ζητωκραυγών υπέρ του Βασιλέως, του Ἐθνους και του Στρατού ἐδωκαν ο κ. Πράκτωρ και ο Αγιος Μέμφιδος, ενώ η Ελληνική Φιλαρμονική ανέκρουε τον εθνικόν ύμνον. Η υποδοχή της παροικίας εν τω Διπλωματικώ Πρακτορείω υπήρξε λαμπρά.

Το δημοτικό τραγούδι και η 25η Μαρτίου 1821 - Προσωπικά βιώματα

Μουσικά και θεατρικά δρώμενα στην Αμπέτειο Σχολή Καΐρου, τέλη της δεκαετίας '60 και αρχές της δεκαετίας '70. Και στις δύο φωτογραφίες διακρίνεται ο Δημήτρης Σκουφαρίδης.

Το δημοτικό τραγούδι είναι άρρητο συνδέδεμο με την Ελληνική Επανάσταση του 1821. Σύμφωνα με την Μαρία Μαντουβάλου, αναπληρώτρια καθηγήτρια Φιλοσοφικής σχολής Κτυίου Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (Ε.Κ.Π.Α.) εκτιμάται ότι έχουμε γύρω στα 300 με 400 δημοτικά τραγούδια, στην πλειοψηφία δημιουργήματα ανόνυμων λαϊκών ποιητών, των κλεφτών και των αρματολών, που αν και αγράμματοι κατέφεραν με απλότητα αλλά με ζωντάνια και δύναμη ψυχής να τονώσουν την πατριωτική συνάισθημα και να κρατήσουν άσβεστη τη φλόγα της λευτεριάς (Καθημερινή, 2017). Σε άρθρο του ο Δανιήλ Παπαδανιήλ, αναφέρεται, στον Karl Mendelssohn Bartholdy (1838-1897), Γερμανό ιστορικό και στο Νικόλαο Γ. Πολίτη (1852-1921), «πατέρων» της επιστήμης της Λαογραφίας στην Ελλάδα και καθηγητή του Ε.Κ.Π.Α. Ο μεν πρώτος σημειώνει: «...Τα κλέφτικα τραγούδια νομίζεις πώς είναι χειμαρροί αφρισμένοι, εκρέοντες όχι από ανθρώπινα χείλη, αλλά; από τους βράχους της Οίτης και του Όλυμπου...», ο δεύτερος γράφει «Όχι μόνον ως ισχυρώς κινούνται την ψυχήν δια το απέριττον κάλλος, την αβίαστον απλότητα, την πρωτοτυπίαν και την φραστικήν δύναμιν και ενάργειαν, αλλά και ως ακριβέστερον παντός άλλον πνευματικού δημιουργήματος τον λαϊού εμφαίνοντα τον ιδιάζοντα χαρακτήρα του έθνους...».

Κατό το Νικόλαο Γ. Πολίτη, στη συλλογή του «Έκλογαι από τα τραγούδια του ελληνικού λαού», τα τραγούδια αυτά ταξινομούνται σε ιστορικά, κλέφτικα, ακριτικά, τις παραλογές, τα ερωτικά (της αγάπης), τα νυφιάτικα (του γάμου), τα νανούρισματα και ταχτηρίσματα, τα κάλαντα, της ξενιτιάς, τα μοιρολόγια, του κάτω κόσμου και του χάρου, τα γνωμικά, τα εργατικά – βλάχικα (ποιμενικά) και τα

περιγελαστικά (σατιρικά) (Ιγγλέζου, 2014). Ο στίχος και η μουσική τους δεν γεννιούνται ξεχωριστά αλλά δημιουργούνται ταυτόχρονα και συνοδεύονται πολλές φορές από χορό (Τσιαμήτρος, 2017). Έχουν ένα μοναδικό χαρακτήρα αυθεντικότητας και αποτελούν σημαντικό κομμάτι της προφορικής μας παράδοσης. Αφηγούνται ένα γεγονός (γάμος, θάνατος), μια εκδήλωση (Ιγγλέζου, 2014), μιλούν για τη μάνα, την αδελφή, τη σύζυγο που συμμετέχει ενεργά στον αγώνα του 1821 (Μαντουβάλου, 2017), εκφράζουν ένα πόνο, ένα καπνό και τα ηρωικά κατορθώματα του λαού μας. Κυρίως τα κλέφτικα και τα ιστορικά είναι αυτά που μελετήθηκαν ιδιαίτερα αν και δεν καταγράφουν την ακριβή ιστορική πραγματικότητα (Τσιαμήτρος, 2017) και αυτά είναι που και εμεις τραγουδήσαμε στις σχολικές μας γιορτές. Ο Ιωάννης Μαυρομάτης ήταν καθηγητής μουσικής, αναφέρει ότι υπάρχει δυσκολία ως προς τον προσδιορισμό του χρόνου και του τόπου δημιουργίας του δημοτικού τραγουδιού αλλά κατά την παράδοση τα μεν ακριτικά τραγούδια εμφανίστηκαν τον 9ο αιώνα, τα δε κλέφτικα τραγούδια από το διάστημα της Επανάστασης του 1821. Το ίδιο θεωρείται ότι στα μαθητικά μου χρόνια είχα την τιμή και την χαρά να

τραγουδήσω διάφορα δημοτικά τραγούδια. Η αρχή έγινε τον Μάρτιο του 1968 όταν η αγαπητή Μαριάννα Χατζηλία, καθηγήτρια μουσικής στην Αμπέτειο Σχολή, μου ανέθεσε

Γράφει ο Δημήτρης Σκουφαρίδης, Γραμματέας της Επιτροπής Οικονομικών και Μελλοντικού Σχεδιασμού της Ε.Κ.Κ.

Ο Δ. Σκουφαρίδης σε εκδήλωση για την 25η Μαρτίου στην Αμπέτειο, τραγούδα παραδοσιακά τραγούδια.

Ο λόγος που αναφέρθηκα στο δημοτικό τραγούδι στο πρώτο μέρος αυτού του κειμένου είναι ότι στα μαθητικά μου χρόνια είχα την τιμή και την χαρά να

να τραγουδήσω τον Τσοπανάκο. Λίγες ημέρες πριν την εκδήλωση βραχνιάζει η φωνή μου και με συμβούλευτι να έχω φωνητική

ηρεμία, δηλ. να μιλώ πολύ λίγο ούτως ώστε να επανέθει στο κανονικό της και να μπορέσω να ανταποκριθώ στις απαιτήσεις του τραγουδιού, ειδικά στην κορώνα που εμπεριείχε στο τέλος του. Τήρησα ευλαβικά τη συμβούλη της αλλά αγωνιούσα για το αποτέλεσμα. Το τραγούδι τελικά χειροκροτήθηκε παρατελένα. Υποκλίθηκα και φεύγοντας από τη θεατρική σκηνή με σταματάει η Χατζηλία που με συνόδευε στο πάνω και μου λέει «Αυτό είναι μπιζάρισμα. Θα βγεις να το ξανατραγουδήσεις». Είσι κι έγινε. Πέρνουσαμε πολλές ώρες στις πρόβες που κάναμε όχι μόνο στο σχολείο αλλά και στις οικίες της Μαριάννας Χατζηλία και των γειτόνων μας, αειώνηστων Κώστα και Μαρίας ή Χριστοφόρου, για τους οποίους έτρεφα μεγάλη εκτίμηση και σεβασμό και αποκαλούσα «θείον». Ακολούθησαν κι άλλα τραγούδια όπως ο Ζήνορδος (σπόλο), ο γερό Δήμος (σόλο), ντυότα με τους συμμαθητές Μαΐρη Λάγουν, Γιάννη Καποκάκη και Γιάννη Καπογιού (Σαν Τέτοια Ωρα στο Βουνό) και τρίο με τους συμμαθητές Παναγιώτη Καφετζή και Βίκι Ατμετζίδου (ο Ρόβας). Τέλος ανεβάσαμε και δυο θεατρικές παραστάσεις υπό την καθηγητή Παπαδάκη. «Η Φιλική Επαρείω» (1971), με το συντάκτη του κειμένου στο ρόλο του Εμμανουήλ

σκηνική επιμέλεια του ταλαντούχου καθηγητή Παπαδάκη. «Η Φιλική Επαρείω» (1971), με το συντάκτη του κειμένου στο ρόλο του Εμμανουήλ

Ξάνθου και με συμπρωταγωνιστή τον αείμνηστο Ανδρέα Μαυρομάτη, στο ρόλο του Αλέξανδρου Υψηλάντη. «Το Αρκάδιν» (1972), με το συντάκτη του κειμένου στο ρόλο του ηγούμενου Γαβριήλ και με συμπρωταγωνιστές το Λεωνίδα Ρουσσιά, στο ρόλο του Μουσταφά Ναϊλή Πασά και τη Δέσποινα Γεωργίου.

Πηγές
Ανάνωμος (2017). Το Δημοτικό τραγούδι και η σχέση του με το 1821. Καθημερινή.
<https://www.kathimerini.gr/society/901754/to-dimotiko-tragoydi-kai-ischesi-to-y-me-to-1821/>
Βιβλιοθήκη & Κέντρο Πληροφόρησης. Αριστοτελέιο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Συλλογή Πολίτη Νικολάου Γ. Ιγγλέζου, N. Λαογραφία και τεχνολογίες της πληροφορίας και της επικοινωνίας (ΤΠΕ). Διδακτικές προσεγγίσεις δημοτικών τραγουδιών με τη χρήση των ΤΠΕ. Πανεπιστήμιο Αιγαίου. Σχολή Ανθρωπιστικών Επιστημών. Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης. Library. University of Leeds. Karl Mendelssohn-Bartholdy (1837-1897). Μαυρομάτης, I. (2012). Το δημοτικό τραγούδι.
https://www.ieropsaltesrodou.gr/wp-content/uploads/2014/07/to_dimotik_o_traigoi_kai_ischesi_to_y_me_to_1821.pdf
Παπαδάνη, Δ. (2000). Το δημοτικό τραγούδι στην Επανάσταση του 1821. Περιοδικό «ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗΣ», 110, 19-21.

Τσιαμήτρος, Γ. Το δημοτικό μας τραγούδι στην Ελληνική Επανάσταση του 1821. <https://faretra.info/2017/03/24/dimotiko-tragoudi-elliniki-epanastasi-1821-gtsiamitros/>

Φωτογραφίες από το προσωπικό αρχείο του κ. Δημήτρη Σκουφαρίδη.

χειριών της δείχνει να τους σκεπάζει, διοισηρώνουν την αλληγορική λειτουργία του έργου και τον ιδεολογικό ρόλο που καλείται να παιξει. Άλλωστε οι διάφοροι τίτλοι που αποδίδονται στον πίνακα **Η Ελλάς ευγνωμονούσα**, στην αρχηγούρια της έργου και τον ιδεολογικό ρόλο που καλείται να παιξει. Άλλωστε οι διάφοροι τίτλοι που αποδίδονται στον πίνακα **Η Ελλάς ευγνωμονούσα** Υπέρ Πατριόδος το Παν, Η Ελλάς συνάγοντα τέκνα της και η ευρεία διάστιση του σε λιθογραφία φημένη από δοση, αποδικύνει την ταύτιση του κοινού με την απεικόνιση, καθώς η παράσταση εκπληρεί το αίτημα της «ελληνικής μετεπαναστατικής κοινωνίας που είχε ανάγκη να διαβάζει εικαστικά τις μεγάλες στιγμές του ελληνικού έθνους, να τις αναπολέι ως σημεία αναφοράς και να τα εξιδανικεύσει παρά να αντιμετωπίζει τη σκληρή πραγματικότητα».

Πηγές: art22.gr, argolikivlyloithiki.gr, Ολγα Μεντζαφού - Πολύζου (Από το λευκό, «1821 Μορφές & Θέματα του Αγώνα της Ελληνικής Ανεξαρτησίας στη ζωγραφική του 19ου αιώνα»).

«Η Ελλάς ευγνωμονούσα»

συνωστίζονται οι γνώριμοι πρωτεργάτες της Επανάστασης, οι πρόδρομοι Ρήγας Φεραίος, Αδαμάντιος Κοραής, Αλέξανδρος Υψηλάντης, Μιχαήλ Σούτσος, οι γενναίοι αγωνιστές Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, Γεώργιος Καραϊσκάκης, Οδυσσέας Ανδρότσος, οι ήρωες των ναυτικών αγώνων Κωνσταντίνος Κανάρης, Ανδρέας Μιαούλης, Λασκαρίνης Μπουμούλινα. Για την απόδοση των αναγνωρίσματων φυσιογνωμικών χαρακτηριστικών τους, ο Βρυζάκης χρησιμοποιεί τις προσωπογραφίες των αγωνιστών που είχε σχεδιάσει ο Krazeisen και είχαν ευρέως διαδοθεί με μία σειρά λιθογραφιών που εκδόθηκε το 1831 στο Μόναχο. Ο Βρυζάκης, εκφράζοντας τα συναισθήματα των Ελλήνων που

αισθάνονταν την ανάγκη να τιμήσουν όσους θυσίασαν τη ζωή τους για την ελευθερία, φιλοτεχνεί την από

Ενωμοτία παρελαύνει ενώπιον των επισήμων ενώ έχουν ήδη περάσει η σημαία, τυμπανιστές και άλλα τρίματα.

Πρόσκοποι κυρίως 2ου Συντήματος, διακρίνονται δεξιά της σημαίας ο Αρχηγός Αν. Σκαμπαγιάννης και ο Έφορος Σ. Τουρβάς.

Ο Εορτασμός εφέτος της Ελληνικής Ανεξαρτησίας του 1821 είναι ιδιαίτερα σημαντικός λόγω της επετείου των 200 ετών. Εορτάζουμε την μνήμη ηρώων και ηρωιδών που μαζί με Ιεράρχες της Εκκλησίας μας, εξασφάλισαν την Ανεξαρτησία μας. Αιγυπτιώτες διαμένοντες πλέον στην Ελλάδα, αλλά και δύο ευρίσκονται στα πρόπτερα της Οικουμένης, θυμούνται πάντα την Γενέτειρα, τα πρώτα χρόνια της ζωής τους, την αγαπημένη εποχή με τους γονείς τους που κύλησε τόσο γρήγορα. Ένας από αυτούς είμαι και εγώ, με ευχαρίστηση σας περιγράφω τις Ανεξίτηλες Αναμνήσεις μου. Αι Εκκλησίες μας, τα Σχολεία μας, οι γειτονίες μας στην Αίγυπτο υπάρχουν και θα υπάρχουν. Το Ελληνικό στοιχείο κρατά Θερμοπύλες με άσβεστες δάδες τις Ελληνικές Παραδόσεις και άξιους συντελεστές υπό την καθοδήγηση της Α.Θ.Μ Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και Πάσας Αφρικής κ.κ. Θεοδώρου Β'.

Την ημέρα του Ευαγγελισμού, διπλής εορτής, περιμέναμε με λαχτάρα μέρες πριν γιατί σήμαινε πολλά. Είχαμε τις ονομαστικές εορτές, νοικοκυρές με χαρά κατέκλιυζαν τα εμπορικά για δώρα. Άλλες αγόραζαν ρούχα για τα παιδιά τους. Η κίνηση στην αγορά γινόταν πιο πυκνή. Πολλά σπίτια στη Διώρυγα άρχιζαν από τις εννέα του μήνα να κάνουν έξοδα καθότι ήταν η μέρα πληρωμής υπαλλήλων και των εργατών της «Companie Universelle». Αρκετοί από την Κοινότητα Ισμαηλίας προγραμμάτιζαν μετακινήσεις προς το Πορτ-Φουάτ να δουν την γιαγιά τους ή τον αδερφό τους, και στο Πορτ-Σαΐδ όπου τα καταστήματα ήσαν πολλά. Εκεί είχαμε μέχρι και καπελού για μοδάτα καπέλα με βέλο. Μερικές μανάδες αντί να πάνε στη μοδίστρα για το νέο κόκκινο/μπέζ φόρεμα, προτιμούσαν να εξασφαλίσουν στον ράπτη σε κάποιο στενό δρόμο το λευκό κοστούμι του γιου τους.

Τα πολυκαταστήματα Αθανασούλη τα «Selecta» ήσαν γεμάτα από γονείς

25η Μαρτίου, Διώρυγα, Δεκαετία '60

Πρόσκοποι 1ου Συντήματος. Στα δεξιά τον γράφοντος ο Αρχηγός Αντ. Γαριλτδης θείος του Πρέσβεως της Ελλάδος στο Κάιρο.

που ήθελαν τα παιδιά τους πρόσκοποι, λυκόποδα, πουλάκια και Οδηγοί να εμφανιστούν στη Διώρυγα με την νέα στολή που είχε περιγράψει γραπτώς η Τοπική Εφορία στο Προσκοπείο του Πορτ - Φουάτ όπου περνάγαμε απέναντι στην πέρα-πάντα με το Ferry Boat, την Maadiya αραβικά. Στα μαγαζιά έκαναν πηγαδάκια κυρίες και στους φούρνους τους ελληνικούς για να ανταλλάξουν συνταγές, ενώ κοντά στα Σχολεία όπου ήταν το Καφέ - Μπαράρια των Αδελφών Λεμόνη μαζεύοντουσαν οι άνδρες να κλείσουν τραπέζι στην Λέσχη «Η Στέγη» ή στους «Αποστράτους».

Βλέπετε ήταν νωρίς ακόμη για να λειτουργήσει το εστιατόριο στον Ναυτικό Όμιλο. Άλλες νοικοκυρές πήγαιναν στον κήπο «Φεριάλ» στο μεγάλο ανθοπωλείο για να παραγγείλουν το στόλισμα της Εικόνας. Από τα Σχολεία και τον Μητροπολιτικό αναφέροντας σας ότι υπήρξα τότε και Ανταποριτής Π.Ζ. για το «ΦΩΣ» στην Διώρυγα μέχρι τον Απρίλιο 1969 λόγο αναχωρήσεως μας στην Ελλάδα. Γράφω δηλαδή σήμερα στο «Νέο Φώς» μετά 52 ολόκληρη χρόνια! Ευχαριστώ την Δ/νση της Εφημερίδος για την φιλοξενία.

Γράφει ο Νικόλαος Θεοχάρης τέως βαθμοφόρος Περιφερείας Προσκόπων Καΐρου

την τάξη τηρούσαν οι Πρόσκοποι, στην είσοδο του κήπου οι κυρίες του Φιλοπτώχου Σωματείου μοίραζαν υφασμάτινες λευκο-γαλάζιες καρφίτσες. Μετά την άφιξη των επισήμων ακούγαμε με κατάνυξη τη φωνή του Μητροπολίτου Πηλουσίου Παρθένου, όπως και των πατέρων Αλεξάνδρου, Γεωργίου και Πολυεύκου. Η Εκκλησία μας γεμίστη από σημαίες και λάβαρα. Στα σπίτια, στα καταστήματα, στο Προξενείο του Πόρτον μας κυμάτιζε η Γαλανόλευκος! Οι Αιγυπτιοί με χαρά παρακολούθισαν τις εκδηλώσεις. Μετά την Δοξολογία, μνημόνιο υπέρ των Πεσόντων στο

Ελ. Αλαμένιον και αλλού. Ακολούθισε η παρέλαση στους δρόμους (κάποια χρόνια) ή στον προαύλιο χώρο αργότερα, και βέβαια η δεξιώση από τον Πρόξενο Παναγιώτη Σκαλιέρη. Αργά το απόγευμα εθνικός εορτασμός και στα δύο μεγαλύτερα Σωματεία. Ως Βαθμοφόρος Περιφερείας Καΐρου στην Διώρυγα, μετά το Πόρτ- Σαιδ υπηρέτησα με εντολή του αειμήστου Ι. Λιούφη ως Αρχηγός Προσκόπων στην Ισμαηλία, την χαρούμενη εποχή όμως διέκοψε ο πόλις του '67 { ... } Στην Εκκλησία του Αγίου Μηνά Δοξολογίες, εκδηλώσεις υπήρξαν και πέραν του 1966, έτσι την 25η Μαρτίου 1967 η Εθνική μας Εορτή γέγενετο με πάσα επισημότητα. Έμελλε να είναι η τελευταία λόγω πολλέμουν και καθημερινών βομβαρδισμών 15 μηνών από πυρά πυροβολικού.

Πολλά που έζησαν και ζήσαμε πρέπει να εξιστορηθούν με υλικό σχετικά με την ζωή μας στην Διώρυγα. Με συγκίνηση κλείνω το πρώτο άρθρο μου στην αγαπημένη μας Εφημερίδα αναφέροντας σας ότι υπήρξα τότε και Ανταποριτής Π.Ζ. για το «ΦΩΣ» στην Διώρυγα μέχρι τον Απρίλιο 1969 λόγο αναχωρήσεως μας στην Ελλάδα. Γράφω δηλαδή σήμερα στο «Νέο Φώς» μετά 52 ολόκληρη χρόνια!

Ευχαριστώ την Δ/νση της Εφημερίδος για την φιλοξενία.

25η Μαρτίου στην Αίγυπτο μιας ένδοξης, σχεδόν μυθικής περιόδου

Ιστορική φωτογραφία από μαθητική παρέλαση τέλη της δεκαετίας του '60 στο Κοινοτικό στάδιο της Σύντηρας.

Για κάποιον της ηλικίας μου, και εννοώ τον μέσο Αιγυπτιώτη της περιόδου μεταξύ 1948 και 1960, οι τελετές των εθνικών επετείον ήταν κάτι το πραγματικά αξέχαστο. Οι λόγοι πολλοί και κατανοητοί τουλάχιστον από εμάς τους Αιγυπτιώτες. Ή μα σταν Έλ. η νες, το αισθανόμασταν και το ζόύσαμε διπλά μάλιστα, αφού οι δάσκαλοι μας, ή μάλλον οι Εθνοδιάσταλοι μας ζύμωναν από παιδιά με την

**Γράφει
Κ. I. Ζαννής
πέμπτης γενιάς Αιγυπτιώτης
και Αμπετειανός**

Μεγάλη Ιδέα. Μην ξεχνάμε πως μιλάμε για το Κάιρο και όχι για Ελλάδα. Μπορεί να ακολουθούσαν όλα τα σχολεία το πρόγραμμα του **Υπουργείου Παιδείας**, αλλά μέχρι εδώ. Οι μόνες κοινές εκδηλώσεις των σχολείων μας ήταν οι γυμναστικές επιδείξεις όπου στο **Ελληνικό Στάδιο της Σύντηρα** συμμετείχαν όλα τα ελληνικά σχολεία, Κοινοτικά ή μη. Στις άλλες επετείους το κάθε σχολείο είχε το δικό του πρόγραμμα. Ακόμα, να έχουμε πάντα υπόψη πως τότε, δεν κυκλοφορούσαμε με κινητά και φωτογραφικές μηχανές στην τσέπη, και έτσι δικαιολογείται η σπανιότητα φωτογραφιών της ένδοξης, σχεδόν μαθικής εποχής εκείνης. Στην **Αμπέτειο** γράφτηκα το 1948, στο παλιό κτίριο της οδού Φουάντ, σήμερα οδός 26ης Ιουλίου. Αν δεν με απατά η μνήμη μου, εκείνη την εποχή γιορτάζαμε την Εθνεγερσία του 1821 αλλά ακόμα δεν είχε αρχίσει να εορτάζεται επισήμως η 28η Οκτωβρίου. Τις μέρες αυτές, εορτάζαμε την εορτή της σημαίας, ίσως συνδυάζοντας τον άγιο Δημήτρη με την **Απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης** αλλά όχι ακόμη με το ΟΧΙ. Όλοι μας έχουμε στο μυαλό μας την κλασική πλέον εικόνα της μπροστινής αυλής της Αμπετείου που έχει δημοσιευτεί άπειρες φορές και επιπλέον ήταν τυπωμένη και στο εξώφυλλο των τετραδίων μας. Αυτή όμως ήταν η κυρίως αυλή για τους μικρούς του δημοτικού. Η κυρία αυλή, των μεγάλων ήταν η πίσω, εκεί όπου ήταν ο χώρος της γυμναστικής, ο χώρος με το αξέχαστο κυλικείο του κυρίου Νίκου, που σαν όλα τα κακομαθημένα παιδιά πειράζαμε λέγοντας πως το κασέρι στα σάντουιτς ήταν από φιλόχαρτο. Σε κείνο ακριβώς τον χώρο γινόντουσαν οι σχολικές εορτές και ομιλίες, από τον εξώστη πάνω από το κυλικείο ενώ από κάτω έβαζαν πάγκους για να καθόμαστε. Θυμάματα ακόμα τον στόμφο και την υπερηφάνεια με την οποία απαγγέλλαμε τα ποιήματα, παίζαμε τα σκέτες και οι αριστούχοι κρατούσαν τις σημαίες. Φυσικά η κάθε τάξη είχε και τον δικό της προτειμό στα πλαίσια της προετοιμασίας του επίσημου εορτασμού. Όταν το 1955 μεταφερθήκαμε στο 3ο συγκρότημα στο **Ντεμερνάς** τα πράγματα άλλαζαν αφού υπήρχε το κανονικό θέατρο και οι εορτασμοί έγιναν πιο επίσημοι. Τέλος, μετά την συνένωση με το **Αχιλλοπόύλειο**, οι εορτασμοί άρχισαν να μοιάζουν με τον ζ. σ. η μερινού. Ακόμα η ηχούν στ' αφιτιά μου οι αξέχαστοι πανηγυρικοί του «θείου» που πάντα άρχιζαν με το κλασικό «Ελληνόπαιδες κατά την ιστορική αυτην ημέρα».

την επίπονη έρευνα αλλά και την οποίος τελεί υπό την Αιγίδα της Γ.Ρ. Δημόσιας Διπλωμα

1

2

3

4

5

6

7

1821 – 2021: Σπάνιες φωτογραφίες από τους εορτασμό στο Κάιρο για την 25η Μαρτίου

1. Δεκαετία του '70, εορτασμοί στον Κοινοτικό Ναό των Αγ. Κωνσταντίνου και Ελένης. 2. 25 Μαρτίου 1981. Ελληνικό Κέντρο Καΐρου, παμπαροικιακός εορτασμός για τα 160 χρόνια από την Επανάσταση του 1821. Ο νυν Πρόεδρος της Ε.Κ.Κ Χρ. Καβαλής, τελειόφοιτος στην Γ' τάξη του Πρακτικού Λύκειου της Αμπετείου απαγγέλλει δύν σελίδες από τα απομνημονεύματα του στρατηγού Μακρυγιάννη. 3. Θεατρικό δρώμενο στην Αχιλλοπούλειο για την 25η Μαρτίου. Πίσω η Τρίτη μαθήτρια από δεξιά είναι η Μεγάλη Ευεργέτιδα της Ε.Κ.Κ Αικατερίνη Μτελεφάντη - Σοφιανού. 4. Ο μακαριστός Πατριάρχης Παρθένιος στα Ελληνικά σχολεία την 25η Μαρτίου, στην Αμπέτειο (1991). 5. Χαμόγελαστό ευζωνώκι κρατά υπερήφανο την Ελληνική σημαία, ο Πρόεδρος της Ε.Κ.Κ σε παιδική ηλικία. 6. Αναμνηστική φωτογραφία στην είσοδο της Ι.Κ.Ναού των Αγίων Κων/νου και Ελένης στον εορτασμό της 25ης Μαρτίου το 1999. Διακρίνονται ο Πρόεδρος της Ε.Κ.Κ Ι. Διακούμιδης και οι Κ.Ε. Γ. Καραΐσκος, Ν. Πολίτης και Ι. Φλεβιτομάς, ο Επίτιμος Πρόεδρος της Ε.Κ.Κ. Χαρ. Καρβέλλης, ο Έλληνας Πρέσβυς Γ. Ασπημακόπουλος, ο Κύπριος Πρέβευς Οφρανού, ο Μορφωτικός Σύμβουλος Κ. Μοσκώφ, ο ΑΚΑΜ Ι. Μπεγγής, ο Περιφερειακός Έφορος Προσκόπων Ν. Ατζέμης και ο Πρόεδρος του ΠΑΟΚ Σ. Σκουφαρίδης. 7. Παμπαροικιακές εκδηλώσεις στο Ελληνικό Κέντρο. Από αριστερά διακρίνεται η Επόπτρια Γραφειών κ. Βίλλη Πολίτη - Ζουέ και δεξιά ο Κ.Ε.κ. Ανδρέας Ρούσσος (1991). 8. Στιγμιότυπο από μαθητική παρέλαση στο προώτοιο του Σπετεροπούλειου κατά τον εορτασμό της 25ης Μαρτίου. 9. Μετά την παρέλαση ο Κ.Ε Ανδρέας Γιοδρί με την αδελφή του Χριστίνα (αριστερά) και τους γονείς του τον γιατρό Γιόδρη και την Κωνσταντίνα Γεδεών (δεξιά). 10. Ο Κ.Ε Ανδρέας Ρούσσος σε παιδική ηλικία. 11. Ο Κ.Ε Λεωνίδας Φοντριέ με τη σύζυγό του Ράσα και την κόρη τους Μαρία. 12. Δοξολογία την 25η Μαρτίου στον Αγ. Κωνσταντίνο. Από αριστερά διακρίνονται: Ο τότε αρχηγός των Προσκόπων Άλ. Καζαμίας, ο αείμνηστος επίτιμος αντιπρόεδρος της Ε.Κ.Κ Ν. Πολίτης, ο τότε αντιπρόεδρος Ν. Βαδής, ο νυν ταμιας Αντ. Ιορδανίδης και ο ΑΚΑΜ Απ. Μπάστας. 13. Είσοδια της Θεοτόκου στο παρεκκλήσι των Ελληνικών Εκπαιδευτηρίων στην Ηλιούπολη. Στη Δοξολογία χοροστατεί ο Μητροπολίτης Μέμφιδος και Πατριαρχικός Επίτροπος Καΐρου κ. Νικόδημος. 14. Παραδοσιακοί χοροί από μαθητές της Αχιλλοπούλειου. 15. Όλοι οι τηλεοπτικοί σταθμοί στην Ελλάδα φίλοξενούν σε ρεπορτάζ τους την μαθητική παρέλαση στο Κάιρο. 16. Ο Κ.Ε Στ. Χαλκιάς με τον γιο του Γιώργο.

8

9

12

13

11

14

16